

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre en række justeringer og præciseringer af kystbeskyttelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 243 af 5. april 1994, som ændret ved lov nr. 469 af 10. juni 1997, samt at indsætte enkelte nye bestemmelser i lyset af de hidtidige erfaringer med administrationen af loven.

Lovforslaget gennemfører regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes tilskud til arbejder til forbedring af kystkvaliteten. Kystdirektoratet har i arbejdet med »Projekt Indre Kyster« afdækket, at der mange steder langs de danske kyster er udført anlæg, der ikke lever op til almindelige æstetiske krav, ligesom der er mange anlæg, der hindrer, at offentligheden kan færdes på stranden.

2. Lovforslagets baggrund og indhold

2.1. Præcisering af lovens anvendelsesområde m.v.

Ved kystbeskyttelsesloven fik amtsrådene kompetence til at beslutte, at der på en kyststrækning skal udføres kystbeskyttelsesforanstaltninger, der strækker sig over flere ejendomme. Endvidere er det amtsrådenes kompetence at træffe afgørelse om, hvilken form for kystbeskyttelse, der skal udføres, herunder om foranstaltningen skal udføres på søterritoriet, på landjorden eller begge steder. Forinden foranstaltningerne kan udføres, skal der indhentes tilladelse ved trafikmyndigheden.

Der har af grundejere været rejst tvivl om, hvorvidt amtsrådene med den gældende formulering i lovens § 1, »på en kyststrækning«, kunne pålægge private grundejere at bidrage til finansieringen af kystbeskyttelsesforanstaltninger, der var placeret helt eller delvist på søterritoriet. Derfor foreslås formuleringen ændret til »ved en kyst« for at præcisere, at kystbeskyttelsesforanstaltningerne kan være placeret såvel på land som på søterritoriet.

2.2. Ulovligt udførte kystbeskyttelsesforanstaltninger m.v.

Der skal indhentes tilladelse hos staten, inden der kan udføres kystbeskyttelsesforanstaltninger eller andre anlæg, indretninger m.v. på strandbredder og på søterritoriet. Det er efter § 20, stk. 1 og 2, strafbart at udføre anlæg uden tilladelse, ligesom der i medfør af § 20, stk. 3, kan straffes for ikke at efterkomme et pålæg om at fjerne forskellige indretninger m.v. eller retablere forholdene som pålagt.

Udgangspunktet i kystbeskyttelsesloven er således, at der kun kan reageres overfor den, der har foretaget den ulovlige handling.

I henhold til § 17, stk. 4, er der dog mulighed for at pålægge en ejer at fjerne et vrage eller i henhold til § 17, stk. 5, hvad der i øvrigt måtte være anbragt på søterritoriet eller strandbredden uden tilladelse. Anvendelsen af § 17, stk. 4 og 5, kræver, at der er et decideret faremoment, og der kan kun reageres overfor ejeren af genstanden – som ikke altid er identisk med ejeren af den ejendom, hvorpå genstanden nu forefindes eller med den, der har anbragt genstanden. Myndighederne kan lade genstanden fjerne for ejerens regning, hvis denne ikke efterkommer pålægget. Såfremt øjeblikkelig indgriben er påkrævet, kan myndighederne endvidere fjerne genstanden uden forudgående pålæg.

I tilfælde, hvor det ikke er muligt at finde ud af, hvem der har udført en foranstaltning, har myndighederne ikke mulighed for at reagere overfor det ulovlige forhold.

Med forslaget til § 19 c foreslås der en ny reaktionsmulighed i forhold til, hvad myndighederne kan i dag, nemlig mulighed for tillige at kunne pålægge den til enhver tid værende ejer af en ejendom at berigtige ulovlige forhold vedrørende kystbeskyttelsesforanstaltninger, anlæg, indretninger m.v., uanset at denne ejer ikke har udført disse. Den ny reaktionsmulighed vil af hensyn til de nuværende grundejere kun finde anvendelse, hvor foranstaltningen er etableret efter lovens ikrafttræden, jf. forslaget § 2, stk. 2.